

[Jejsen Christensen.]

et Aars Forløb kan rejse Sagen paa ny. Herved bliver Afskedigelsesparagraffen ganske som i det øvrige Land.

Det foreslaas dernæst, at § 20 udgaar. Den tager Sigte paa, at den almindelige danske Lovgivnings Bestemmelser om Tilskud, der af Staten udredes til den offentlige Skole, og om Fordelingen af Lønnings- og Pensionsudgifter skal være gældende i Sønderjylland.

Jeg kommer saa til en Ændring til § 21, som jeg gerne vil omtale lidt nærmere. Det har hidtil været saaledes, at 10 pCt. af Skoledistriktets Vælgere, der havde Forældremyndighed over Børn under 14 Aar, kunde rejse Krav om i Skoledistriktet at faa indført en tysksproget Undervisning i særlige Klasser eller i en selvstændig Skole, og det skulde da ske, hvis 20 pCt. af Skoledistriktets til Skolekommissionerne stemmeberettigede Vælgere, der havde Forældremyndighed over Børn under 14 Aar og repræsenterede mindst 10 skolepligtige Børn, stemte derfor. Det har gennem Aarene vist sig, at denne Bestemmelse ikke er særlig praktisk. Derfor foreslaar vi, at Bestemmelsen om Forældremyndigheden over Børn under 14 Aar skal udgaa. Der skal i Fremtiden være 20 pCt. af Skoledistriktets kommunale Vælgere, som skal stemme for Oprettelsen af særlig tysksproget Undervisning, og disse 20 pCt. skal repræsentere et Børnetal paa mindst 10 skolepligtige Børn, for at en saadan Skole skal kunne oprettes paa offentlig Bekostning. Som det er, løber man Fare for, at nogle faa Familier, der i Øjeblikket bor i Kommunen og er ret børnerige, vil kunne paaføre Kommunen og ogsaa Staten betydelige Udgifter til Oprettelsen af en saadan Mindretalsskole, uden at der er et konstant tysksindet Vælgertal i det paagældende Skoledistrikt. Det er en meningsløs Mulighed, der her foreligger. Jeg kan som et Eksempel paa, hvor elastisk og flydende Begrebet om Børnetallet og Forældrestyrken alene er, og hvad dette i denne Forbindelse kan føre til, nævne, at i et bestemt Skoledistrikt var der for nogle Aar siden 82 Børn, men i Øjeblikket er der kun 15. Lægger vi Muligheden for Oprettelsen af saadanne Skoler fast alene paa Børnetallet og Forældretallet mellem Vælgere, kan man komme ud for Oprettelsen af Skoler af denne Art, der slet ikke svarer til det konstante Sindelag i Befolkningen i det Skoledistrikt, der faar de økonomiske Følger af Oprettelsen, og man kan ad den Vej komme til at paa-

føre Staten Byrder, som der ikke er nogen Berettigelse for. Derfor har vi fra Udvalgets Side fundet det rigtigst at stille det Ændringsforslag, at vel skal 10 pCt. af Forældrene kunne kræve Afstemning, men det skal være 20 pCt. af Vælgere, uanset om de har Børn eller ikke, som skal stemme for Sagens Gennemførelse, og de skal repræsentere et Børnetal paa mindst 10.

Den følgende lille Ændring angaar § 23. Paragraf 23 i den sønderjydske Skolelov lyder saaledes:

„Medfører Delingen i Henhold til Bestemmelserne i §§ 21—22 af en Kommunes Folkeskole i en dansk og tysk Afdeling uforholdsmæssig store Udgifter for Kommunen, kan der ydes denne ekstraordinært Statstilskud til Dækning af de forøgede Udgifter efter Undervisningsministerens nærmere Bestemmelse.“

Denne Bestemmelse er hidtil praktiseret paa den Maade, at man som Regel har ydet Halvdelen af, hvad den nye Skolebygning til Mindretallet har kostet, og man har tillige ydet tre Fjerdedele af Grundlønnen til Læreren, for saa vidt det kunde paavises, at denne Deling af Skolevæsenet og denne Forøgelse af Lærerpersonalet alene hidrørte fra Mindretallets Krav om en særlig Undervisning. I Stedet foreslaas der nu følgende Bestemmelse:

„Medfører Delingen af en Kommunes Folkeskole i en dansk og en tysk Afdeling uforholdsmæssig store Udgifter for Kommunen, kan der efter Undervisningsministerens Bestemmelse ydes denne ekstraordinært Statstilskud til Dækning af de forøgede Udgifter, for saa vidt Kommunen ikke, ved at en af Kommunens Folkeskoler som Øvelses-skole for et Statsseminarium drives for Statens Regning, opnaar tilsvarende Fordele.“

Dette maa absolut findes rigtig. Det kan ikke være den paagældende Kommunes Sag at betale de yderligere Udgifter, som opstaar ved, at den danske Stat gennem sin Lovgivning har givet Mindretallet den Ret, her er Tale om. Omkostningerne ved Gennemførelsen af Mindretalslovgivningen maa være det danske Folks Sag og kan ikke være den enkelte lille Kommunes. Det har hidtil været saadan, at adskillige Skatteydere, ogsaa danske, i de paagældende Kommuner har maattet bære et ret betydeligt Skattetilæg, fordi nogle Medborgere i Skoledistriktet har krævet en tysksproget Skole. Denne Tilstand kan ikke opretholdes — det er for længst erkendt fra alle Sider. Det, det har knebet